

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/119/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613211039
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2613211039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: K. C., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, J., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Katarína Filová, s. r. o., so sídlom Konventná 7, Bratislava, IČO: 47 256 460, proti žalovanému: K. S., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, J., zastúpený splnomocnencom: Mgr. Katarína Berkešová, advokátka, so sídlom Břeclavská 3, Malacky, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 1. marca 2019, č.k. 7C/131/2013-392, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie určil predmet BSM, ktorý vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal položku 1 nehnuteľnosti v hodnote 51.400 eur, hnuťelné veci pod položkou 2 s výnimkou vecí prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného v hodnote 1.201,15 eur, hnuťelné veci pod položkou 3 s výnimkou vecí prikázaných do výlučného vlastníctva žalovaného v hodnote 100 eur a žalobkyni uložil zaplatiť zostatok nesplatennej časti hypotekárneho úveru a flexihypotéky pod položkou „Pasíva“ v sume 31.273,76 eur. Do výlučného vlastníctva žalovaného súd prikázal z položky 2 zariadenie spálne - skriňa, manželská posteľ, nočné stolíky, svietidlo - luster, svietidlo - lampa, sedáciu súpravu, stolík pod televízor, všetko v hodnote 1.926 eur, z položky 3 počítač s reproduktormi, televízor, hifivežu, videoprehrávač a mikrovlnnú rúru v hodnote 400 eur. Na úplné vyporiadanie BSM súd v prospech žalobkyne započítal sumu 15.000 eur, ktorú žalobkyňa uhradila z vlastných prostriedkov po rozvođe na splácanie úverov a v prospech žalovaného započítal sumu 4.000 eur, ktorú žalovaný uhradil z vlastných prostriedkov po rozvođe na splácanie úverov. Žalobkyni súd uložil zaplatiť žalovanému na celkové finančné vyrovnanie z BSM sumu 5.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd napadnutým rozsudkom žalobkyni a žalovanému uložil zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania každému v sume 825,25 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Senica. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3, § 150 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“), keď na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že aktíva BSM žalobkyne a žalovaného predstavuje hodnota nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v k.ú. J., obec J., okres Senica, zapísaného na LV č. XXX ako pozemky registra „C“, a to parc.č. 1064 zastavané plochy a nádvoria o výmere 155 m², parc.č. 1065 zastavané plochy a nádvoria o výmere 94 m², parc.č. 1067 zastavané plochy a nádvoria o výmere 61 m² a stavbu - rodinný dom so

súp.č. XXX postavený na pozemku parc.č. 1064, drobná stavba - garáž bez súpisného čísla na parc.č. 1065 nezapísaná na LV všetko v podiele 1/1 a spoluvlastnícky podiel 3/7 a 3/42 na spoločnom dvore zapísanom na LV č. XXX ako parc.č. 1071/1 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1560 m², parc. č. 1071/2 záhrady o výmere 103 m², parc.č. 1071/3 záhrady o výmere 47 m², parc.č. 1071/4 záhrady o výmere 82 m², parc.č. 1071/5 záhrady o výmere 46 m², parc.č. 1071/6 záhrady o výmere 46 m², parc.č. 1071/7 zastavané plochy a nádvoria o výmere 56 m², parc.č. 1071/8 záhrady o výmere 72 m², parc.č. 1071/9 záhrady o výmere 154 m², parc.č. 1071/10 záhrady o výmere 92 m², parc.č. 1071/11 záhrady o výmere 82 m², parc.číslo 1071/12 záhrady o výmere 46 m², parc.č. 1071/13záhrady o výmere 103 m², ktorého všeobecná hodnota je 51.400 eur, ďalej hodnota hnutelných vecí, predstavujúcich zariadenie domu vrátane elektroniky v hodnote 3.627,15 eur (3.127,15 eur hodnota zariadenia domu + 500 eur elektronika). Čistá hodnota BSM žalobkyne a žalovaného teda predstavuje sumu 55.027,15 eur (51.400 eur + 3.127,15 eur + 500 eur). Súd vyčlenil z masy BSM benzínový skúter, bez EČ a výrobného čísla vozidla nezisteného, podľa znaleckého posudku Ing. Jozefa Kaveckého, v hodnote 77 eur, pretože ide o vec patriacu dcére strán sporu, čo mal súd preukázané charakterom vozidla, keďže ide o detský skúter. V konaní bolo nepochybne preukázané, že za trvania manželstva vznikli stranám sporu záväzky z dvoch úverových zmlúv vo C., a.s. z roku 2003, resp. 2006 s nesplateným zostatkom ku dňu zániku BSM vo výške 29.519,86 eur a 7.053,75 eur, čo uviedol žalovaný a žalovaná toto tvrdenie nerozporovala, teda medzi stranami neboli zostatky sporné, preto ich súd ďalej nedokazoval. Súd mal preukázané výpismi z účtov, že v prípade prvého úveru bude potrebné veriteľovi C., a. s. splatiť ešte sumu vo výške 28.390,56 eur, čo predstavuje 176 splátok po 161,31 eur (posledná splátka - jún 2033) a v prípade druhého úveru bude potrebné splatiť ešte sumu 2.883,20 eur, čo predstavuje 32 splátok po 90,10 eur (posledná splátka - jún 2021). Výsledné zostatky úveru sú vyčíslené bez štátneho príspevku, a preto námietku žalovaného o nutnosti zohľadnenia štátneho príspevku k úveru súd nezohľadnil. Do pasív BSM súd zaradil tiež nárok žalobkyne na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z vlastného vynaložila na splácanie úverov po rozvode vo výške 15.000 eur a rovnako nárok žalovaného na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z vlastného vynaložil na splácanie úverov po rozvode vo výške 4.000 eur, čo tak isto medzi stranami nebolo sporné. Sporným zostal uplatnený nárok žalobkyne na započítanie finančných prostriedkov vo výške 13.278,00 eur (400.000,00 Sk), ktoré boli síce nepochybne vložené do rodinného domu súp.č. 292 v obci a k.ú. J., čo mal súd preukázané notárskymi zápisnicami zo dňa 4.10.2003, 27.10.2003 a 17.12.2003, Kúpnu zmluvou, predmetom ktorej bol predaj bytu rodičov žalobkyne zo dňa 15.10.2003, príjmovými pokladničnými dokladmi (č.l. 302 spisu), čestným vyhlásením zo dňa 19.12.2013 a výpoveďou svedkyne Q. C., avšak svedkyňa Q. C. súčasne svojou výpoveďou nepotvrdila, že išlo o individuálny dar len žalobkyňi, ale uvádzala, že išlo o dar rodine, pretože im chceli pomôcť. Až pri rozvode údajne mala žalovanému povedať, že peniaze sú dar len pre dcéru, lebo žalovanému jeho rodina nič nikdy nedala. Toto prehlásenie svedkyne súd vyhodnotil tak, že išlo už o tvrdenie účelové, pretože od začiatku to bol dar rodine, nielen žalobkyňi, a preto uplatnenému nároku žalobkyne nevyhovel. Rovnako nevyhovel žalovanému, keď v začiatkoch konania uvádzal ako ďalší záväzok - dlh vzniknutý prečerpaním na flexiúčte vedenom vo C. č. 1770412153/0200 v sume 1.713,33 eur, na preukázanie tohto tvrdenia však žalovaný neponúkol súdu žiadne dôkazy, obranu žalobkyne žalovaný nespochybnil, a preto ho súd do pasív BSM nezahrnul. Podľa žalobkyne dlh vznikol až po rozvode manželstva na účte žalovaného, čo žalovaný nevyvrátil. Vzhľadom na vyššie uvedené, pasíva BSM predstavujú spolu sumu 50.273,76 eur (nárok žalobkyne 15.000 eur + nárok žalovaného 4.000 eur + nesplatená časť hypotekárneho úveru 28.390,56 eur + nesplatená časť flexipôžičky 2.883,20 eur). Rozdiel medzi aktívami a pasívami BSM je 4.753,39 eur (55.027,15 eur - 50.273,76 eur). Podiel každej strany predstavuje sumu 2.376,70 eur (4.753,39 : 2). Žalovaný by mal získať hodnotu 2.376,70 eur plus 4.000 eur (vrátený vklad z výlučného majetku), čo je suma 6.376,70 eur. Vyporiadaním dostane hodnotu hnutelných vecí v sume 2.326,00 eur (nábytok a elektronika) a sumu 5.000 eur od žalobkyne, čo je hodnota 7.326 eur. Žalobkyňa by mala získať hodnotu 2.376,70 eur plus 15.000 eur (vrátený vklad z výlučného majetku), čo je suma 17.376,70 eur. Vyporiadaním dostane hodnotu nehnuteľností v sume 51.400 eur, zariadenie domu s elektronikou v hodnote 1.301,15 eur, prevezme však dlhy vo výške 31.273,76 eur a vyplatí žalovanému sumu 5.000 eur, teda získa hodnotu 16.427,39 eur. Pri takomto vyporiadaní by mal žalovaný ešte žalobkyňi vrátiť polovicu sumy 949,30 eur na úplné finančné vyrovnanie, o ktorú sumu získa žalovaný hodnotu vyššiu ako žalobkyňa. Samotná žalobkyňa však takého vyrovnanie navrhla, a preto nemal súd dôvod priznať jej viac ako požaduje. V žiadnom prípade žalovanému neprináleží požadovaná suma na vyplatenie 12.100 eur. Neodôvodňuje to ani postoj žalovaného, keď dlhodobo v rodinnom dome býva bez toho, že by vôbec prispieval na náklady spojené s bývaním, jeho nevyhnutnou údržbou (dom chátra) a tiež neprispieva ani na výživu svojej maloletej dcéry. O nadobudnutie spoločného majetku sa žalovaný pričínil v porovnaní so žalobkyňou v podstatne menšom rozsahu. Súdny poplatok z predmetu konania, ktorým predmetom

je čistá hodnota masy BSM v sume 55.027,15 eur predstavujúci 3% je 1.650,50 eur, a preto každá zo strán je povinná zaplatiť polovicu tohto súdneho poplatku vo výške 825,25 eur na účet súdu. O trovách konania strán súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, pretože každá zo strán mala v konaní úspech len čiastočný.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v časti uloženia povinnosti žalobkyne zaplatiť mu na celkové finančné vyrovnanie z BSM sumu 5.000 eur zmeniť a žalobkyňu uložiť zaplatiť na celkové finančné vyrovnanie z BSM sumu 12.100 eur. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že dôvodom podania odvolania je skutočnosť, že pokiaľ ide o zostatok úveru vo výške 24.897,53 eur, tak sumu 5.909,40 eur tvorí štátny príspevok, čo žalovaný žiadal zohľadniť pri finančnom vyrovnaní, čomu však prvoinštančný súd nevyhovnel.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadрила.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom predpísané odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/131/2013 je vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva strán.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd bezpodielové spoluvlastníctvo strán vyporiadal.

8. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

9. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, jeho vyporiadanie sa vykoná podľa zásad uvedených v § 150 OZ (§ 149 ods. 1 OZ). Vyporiadanie sa určí, ktoré veci zostanú vo výlučnom vlastníctve každého zo spoluvlastníkov, prípadne ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve a s akým podielom pre každého zo spoluvlastníkov. Vyporiadávajú sa nielen hnutelné a nehnuteľné veci, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj všetky pohľadávky a dlhy z tohto spoluvlastníctva vyplývajúce, t.j. všetko, čo do spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku (vyporiadanie v širšom zmysle). K vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva môže dôjsť buď dohodou, súdnym rozhodnutím alebo uplynutím doby (§ 149 ods. 2 až 4 OZ). Existencia platnej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov bráni vyhovneniu návrhu na jeho vyporiadanie súdnym rozhodnutím. Právne účinky dohody nastávajú dňom jej uzavretia. V prípade, že nedôjde k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou, vykoná vyporiadanie súd na návrh niektorého z bývalých manželov, ktorý však musí byť podaný do uplynutia troch rokov od zániku manželstva. Súd v

danom prípade nie je viazaný návrhmi účastníkov a je jeho povinnosťou zisťovať, čo do bezpodielového spoluvlastníctva patrí.

10. Uvedené ust. § 150 OZ upravuje zásady, z ktorých je potrebné vychádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo doň patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Súd v konaní o vyporiadaní BSM zisťuje predovšetkým rozsah tohto spoluvlastníctva a následne sa zameria na zistenie ceny vecí, ktoré tvoria predmet BSM, pričom platí zásada, že je potrebné vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov. V rámci vyporiadania BSM súd i bez návrhu musí prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na samostatný majetok niektorého z manželov, na druhej strane manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov. Na vynaloženie prostriedkov vo výlučnom vlastníctve jedného z manželov na spoločný majetok súd prihliadne iba na návrh manžela oprávneného požadovať toto vrátenie. Pri rozhodovaní o tom, ktoré zo spoločných vecí pripadnú ktorému z manželov do výlučného vlastníctva, je potrebné prihliadnuť na to, aby boli veci tvoriace bezpodielové spoluvlastníctvo využité v súlade s potrebami maloletých detí a prihliada sa tiež na to, ako sa ktorý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí aj v dobe, keď manželia už nežili v spoločnej domácnosti. Pri vyporiadaní súd vychádza z úvahy o účelnom využití vecí. Ak nie je možné rozdeliť veci podľa podielov, zákon pripúšťa možnosť prikázať ich, resp. ich časť do výlučného vlastníctva iba jedného z bývalých spoluvlastníkov s tým, že tomuto súdu uloží povinnosť zaplatiť jednému spoluvlastníkovi druhému finančnú čiastku na vyrovnanie podielov.

11. Vyporiadanie BSM v zmysle citovaného ustanovenia pozostáva jednak zo stránky kvalitatívnej, t.j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacich do BSM, jednak zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov účastníkov - bývalých manželov.

12. Správny bol postup súdu prvej inštancie, keď zameral dokazovanie v prvom rade na zistenie rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva strán. Po preskúmaní skutkových zistení a právnych záverov prvoinštančného súdu odvolací súd dospel k záveru, že závery súdu prvej inštancie v časti rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj ocenenia vecí patriacich do BSM, možno považovať za správne a rovnako správnym bolo i rozhodnutie v časti prikázania jednotlivých vecí do výlučného vlastníctva strán, pričom súd prvej inštancie správne ustálil i výšku finančného vyrovnania, ktorú uložil žalobkyni zaplatiť žalovanému.

13. K uplatneným odvolacím dôvodom odvolací súd udáva, že odvolateľ žiadnym spôsobom nešpecifikoval, akú inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, konanie malo, prečo zistený skutkový stav neobstojí a aké ďalšie prípustné prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku sú dané, ktoré doposiaľ neboli uplatnené, a taktiež neuviedol, prečo podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. §§ 195 až 210 CSP.

15. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností, vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Z tejto zásady vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedal postupu vyplývajúcemu z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, prednesov strán sporu vyplynuli, zohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá pravidlám logického myslenia. V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, teda odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno mu nič vyčítať.

17. K námietke žalovaného, že pokiaľ ide o zostatok úveru vo výške 24.897,53 eur, tak sumu 5.909,40 eur tvorí štátny príspevok, čo je potrebné zohľadniť vo finančnom vyrovnaní, odvolací súd udáva, že z obsahu spisového materiálu - výpisov z účtov (č.l. 378 a 379) vyplynulo, že v prípade hypotekárneho úveru bude potrebné veriteľovi C., a. s. splatiť ešte sumu vo výške 28.390,56 eur, čo predstavuje 176 splátok po 161,31 eur (posledná splátka - jún 2033), pričom výška splátky úveru 161,31 eur bola uvedená bez štátneho príspevku vo výške 50,08 eur, s ktorým príspevkom mesačná splátka úveru predstavuje sumu 211,39 eur. V prípade flexihypotéky bude potrebné splatiť ešte sumu 2.883,20 eur, čo predstavuje 32 splátok po 90,10 eur (posledná splátka - jún 2021), pričom k uvedenému úveru štátny príspevok vyplácaný nie je. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd námietku odvolateľa za nedôvodnú.

18. Z dôvodu, že odvolacie dôvody žalovaného boli neopodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa.

20. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).